

VAHİY GELENEĞİNDE “RUH” KAVRAMININ

ARTZAMANLI (DIACHRONIC) SEMANTİK İNCELEMESİ**

Yusuf TOPYAY**

Mesut OKUMUŞ***

Düzeltilme Notu

Dergimizde daha önceki sayılarında yayımlanmış olan makale yazarının talebi üzerine; Dergimizin, 2015, Cilt 1 Sayı 1’de 98-124 sayfa aralığında yayımlanan “**Vahiy Geleneğinde “Ruh” Kavramının Artzamanlı (Diachronic) Semantik İncelemesi**” başlıklı makalede, dipnotta düzeltme yapılmıştır. 1. Dipnotta yazılmış olan yazar bilgisine danışman bilgisi ve doktora çalışması esas alındığı bilgisi eklenmiştir.

Upon the request of the author of the article, which was published in previous issues of our journal, a correction has been made in the footnote in the article titled "Diachronic Semantic Analysis of the Concept of "Spirit" in the Revelation Tradition" published in our journal, 2015, Volume 1, Issue 1, pages 98-124. 1. The author information written in the footnote has been added with the information that it is based on the advisor information and doctoral study.

Özet

Bu makalede Kur’an-ı Kerim’de merkezi bir öneme sahip olan ve diğer kutsal kitaplarda da ortak olarak kullanılan “ruh” kavramının vahiy geleneği boyunca hangi anlamlarda kullanıldığı, kök anlamında bir değişiklik olup olmadığı diğer kutsal kitaplar, Cahiliye şiirleri ve diğer Sami dillerden istifade etmek suretiyle incelenecektir. Bu bağlamda “ruh” kavramı Artzamanlı Semantik analiz yöntemine tabii tutularak bu kavramın anlam serüvenleri/haritaları belirlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ruh, Semantik, Kur’an, Tanakh, İncil.

Abstract

In this article the term spirit, which has a central role in the Qur’an and which is commonly used in the other holy books, will be examined in what sense it is used throughout the revelation tradition and if there is a change in the root sense benefiting from the other holy books, poetry of Jahiliyya and other Sami languages. In this context it will be define the sense adventure of the term spirit with the diachronic semantic analysis method.

Keywords: Revelation, Semantic, Qur’an, Tanakh, Bible.

Giriş

Kur’an-ı Kerim, 1400 küsur yıl öncesi sözlü kültüre sahip bir Arap toplumuna hitaben şifahi olarak nazil olmuş bir hitaptır. Arapça olarak nazil olan Kur’an-ı Kerim sünnetullah gereği Arapça konuşan ve bu lisanı kullanan bir toplumu muhatap almıştır. Yüce Allah, kendilerine mesajını ulaştırdığı bütün toplumlara aynı yöntemi uygulamış, kendi içlerinden bir peygamber görevlendirmiş ve her topluma o toplumun dili ile hitap etmiştir. Kur’an-ı Kerim, bu ilk muhataplarından içindeki prensipleri inceden inceye

düşünüp hayatlarını ona göre tanzim etmelerini ve Kur'an'a ait ilkeleri diğer inanç mensuplarına tebliğ etmelerini istemiştir.

* Bu çalışma Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde ikinci yazarın danışmanlığında birinci yazarın "Kutsal Kitap'ta ve Kur'an-ı Kerim'de 'Nefs' ve 'Ruh' Sözcüklerinin Artsüremli (Diachronic) Semantik İncelemesi", başlıklı doktora tezi esas alınarak hazırlanmıştır.

* * Öğr. Gör., Bayburt Ü., İlahiyat F., Tefsir.

* * * Prof. Dr., Ankara Ü., İlahiyat F., Tefsir.